

ע"פ 9399/06/16 - מדינת ישראל נגד זלקה איוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 אוקטובר 2016

עפ"ת 9399-06-16 מדינת ישראל נ' זלקה איוב

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערערת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
זלקה איוב

נוכחים:

ב"כ המערערת - עו"ד מירי ביטון הראל

ב"כ המשיב - עו"ד אברהם ג'אן

המשיב התייצב

פסק דין

1. בפני ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה בפתח-תקווה (כב' השופטת רז) בתיק 238-06-14 - לפיה זוכה המשיב מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, ותקנה 169 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

2. בדוח התנועה הרלבנטי (הזמנה לדין וכתב האישום) יוחס למשיב כי נהג ביום **21.5.14** שעה 01:42 בהיותו שיכור כשבדגימה שנערכה לו נמצא ריכוז של 750 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף.

במעמד מתן הדוח ציין המשיב כי היתה לו חתונה של קרוב משפחה, הוא שתה "חצי ויסקי וכל שתיה עולה לי לראש".

3. הטעם לזיכוי המשיב נעוץ באי התייצבות חלק מעדי התביעה (שוטרים) בישיבות ההוכחות שנקבעו ונדחו בשל אי התייצבותם של העדים כנ"ל:

עמוד 1

ב-29.6.15, 17.11.15 ו-29.3.16, ובישיבת ההוכחות האחרונה התבקשו צווי הבאה ל-2 העדים שלא התייצבו למרות הדחיות הנ"ל - עדי בן יהודה (שלא זומן על ידי מזכירות בית המשפט, ועדן פנחס - שזומנה כדן, אך שוחחו עמה טלפונית).

בית המשפט לא נעתר לבקשה, הנאשם לא העיד, והדיון נדחה לסיכומים ליום **6.4.16**.

הכרעת הדין ניתנה ב-**21.4.16**, ובה התייחס בית המשפט בהנמקותיו בין היתר לאי התייצבות העדים כנ"ל, כמו גם כי על פי הראיות שכן הובאו בפניו - התרשם גם מכשלים ראייניים.

4. המערערת עותרת לביטול הכרעת הדין (המזכה) מחמת שגגה שנפלה בה לטעמה, ובנימוקיה ציינה כי:

א. בית המשפט לא נקט בדרכי פעולה שהיה בהם לרפא את הפגם הפרוצדוראלי שבאי התייצבות העדים - כצו הבאה, כפיית התייצבות, זימון עד לאלתר, פסיקת הוצאות, וכו'.

בכך הביא לזיכוי טכני של המשיב - במקום "חתימה לבירור האמת".

ב. העבירה בה הואשם המשיב היא כזו שלצידה אינטרס ציבורי מובהק - ולכן הצורך באכיפתה.

ג. פסיקת בתי המשפט נוגדת את זיכוי המשיב בנסיבות אלה:

עפ"ת 27189-08-15 - מ"י נ' שיינר עמירם.

עפ"ת 56621-10-13 - מ"י נ' דוויק.

עפ"ת 27262-02-10 - מ"י נ' ביטון.

ד. תחת זיכוי המשיב מנהיגה בשכרות - יכל בית המשפט להרשיעו בנהיגה תחת השפעה - לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, לפי סעיף 184 לחסד"פ, במיוחד נוכח העובדה כי לא העיד, באופן המהווה סיוע לראיות התביעה.

5. מאידך, ציין ב"כ המשיב כי יש לדחות את הערעור, ונימוקיו:

א. מדובר ב-3 דיוני הוכחות בהם לא התייצבו כל עדי התביעה, כשבין המועדים הסכים גם לקיום ישיבת תזכורת (ב-16.12.15) כדי לקדם את בחינת התיק לעומקו.

ב. התביעה לא עתרה לצווי הבאה כבר בדיון ההוכחות הראשון.

ג. מדובר בעדים שוטרים, אותם ניתן לאתר בצורה פשוטה ויעילה.

העדים אף לא תמכו את אי התייצבותם במזכר/אישור רפואי, בהתאמה.

ד. הפנה לפסיקת בתי המשפט, כך לע"פ 38162-05-11, בו לא התערב בית המשפט של הערעור בהכרעת דין מזכה של בית משפט קמא (בעבירות של החזקת סכין שלא כדין, תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור) מחמת אי התייצבות שוטרים למתן עדותם כבר בישיבת ההוכחות הראשונה - בהדגישו את החשיבות בשמירה על יומנו של בית המשפט, והתגייסות הגורמים האמורים להיות אמונים על שמירת החוק ומופקדים עליה.

6. שקלתי את טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה.

הגעתי למסקנה כי נוכח חומרת העבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום נגדו והאינטרס הציבורי המובהק במיצוי הדין עם העוברים עליה, למען שמירה על ביטחון הציבור, ראוי היה כי בית המשפט קמא ינקוט את כל האמצעים העומדים לרשותו להבטיח את התייצבות עדי התביעה - טרם זיכוי המשיב.

אכן - כקבוע בע"פ 951/80 קניר נגד מ"י - עמידה על כללים וחשיפת האמת - אינן משימות נוגדות, ויש בעמידה פורמאלית על סדר הכללים לגרום לעיוות דין.

בענייננו - אי זימון העדים באמצעים המתאימים הביאו לעיוות דין של ממש.

אמנם, רק בישיבת ההוכחות האחרונה התבקשה הוצאת צווי ההבאה נגד העדים השוטרים שלא התייצבו, וראוי היה לעשות כן כבר בישיבת ההוכחות הראשונה - אך משנתבקש בית המשפט משפט לעשות כן - היה צריך להיעתר לבקשה.

7. יומנו של בית המשפט, ההצדקה במניעת דחיות דיונים גם לצורך מניעת עינוי דין לנאשמים, וההכרח בהתייצבות עדים למתן עדותם - מחייבים הקפדה על התייצבותם, אך בענייננו - במכלול השיקולים, יש לתת משקל בכורה לאינטרס הציבורי - ויש להידרש לעדותם של כלל עדי התביעה טרם הכרעה.

ייתכן, כי יש טעם לפגם באי התייצבות שוטרים למתן עדותם, ועל בית המשפט גם להביע מורת רוחו מהתנהלות זו גם למול מפקדיהם - אך יש להישמר מזיכוי בשל כך מעבירות חמורות, כנהיגה בשכרות.

ב"כ המשיב ציין, בצדק, כי לא הוצגו מסמכים התומכים בהסברי השוטרים לאי התייצבותם (אישור על מחלת עדי בן יהודה ב-17.11.15, או מזכר אודות היעדרותו של קלוד דיסנטוס בשל תחקור אירוע אחר במועד זה) - אך אלה לא מצדיקים את זיכוי המשיב, אלא את הוצאת צווי ההבאה נגדם, ואף הטלת הוצאות על פי העניין.

8. לא מצאתי להידרש, בנסיבות אלה, לאפשרות הרשעת המשיב בעבירה אחרת המנויה בכתב האישום נגדו.

9. נוכח האמור, מתקבל הערעור, פסק דינו של בית המשפט קמא מבוטל - ויושב אליו לשמיעת עדי התביעה הנותרים בטרם מתן הכרעת דינו תוך התייחסות במארג הראיות הכללי גם לכשלים הראייתיים שמצא, ככל שאלה יוותרו על כנם.

10. על מזכירות בית המשפט להעביר באופן מיידי את פרוטוקול פסק הדין לבימ"ש קמא ליישום האמור בסעיף 9.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ז, 31/10/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת